

„Džiaukis, štai ateina tavo teisingasis karalius, gelbėtojas“ /Zak 9,9/

2006 m. gruodis Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys **Nr. 7 (72)**
Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn.

*Sveiki sulaukę Kalėdų, mieli parapijiečiai Vilniuje
ir visi evangelikai reformatai!*

Pažvelkime į save, į mūsų mylimą ir godotiną evangelikų reformatų Bažnyčią, į mūsų tėvynę Lietuvą. Visur vyksta permainos, pokyčiai. Vienoje vietoje kas nors nyksta, o kitoje statosi ir stiprėja.

Pažvelgę į Bažnyčią, į save ir Tėvynę, mes matome minčių kovą su mintimis, norų kovą su kitais norais, mes matome gyvą mąstymą ir judėjimą visame, kas buvo sustingę ir sustabaręje.

Tikėdami ir dirbdami mes šalia turime pagalbininką ir Išganytoją. Besikeisdami savyje mes einame savo Keliu, kuris yra Viešpats Išganytojas, į tikslą, kuris yra Viešpats Išganytojas.

Einame ir dirbame, nes savo kovoje bei kelionėje mes girdime mus šaukiantį Žodį, kuris yra Gyvasis Žodis – mūsų Viešpats Išganytojas. Jis gimė vargšu kūdikiu, tarnavo savo tarnystę iki galo. Jis mūsų kelias ir šviesa akyse. Jis pasiaukėjo dėl mūsų.

Mes drąsiai eisime į priekį, kol savo silpnose ir nuodėmingose širdyse girdėsime tą Dievo meilės Žodį. Sveikinu visus brolius ir seseris Kristuje su Viešpaties Išganytojo gimimo švente! Tegų visų mūsų širdyse šviečia meilė ir mūsų gyvenimo kelio tamsą apšviečia Jo Šviesa ir Meilė!

Kun. Tomas Šernas

DANGUS NUSILEIDO Į ŽEMĘ

Pas savuosius atėjo, o savieji Jo nepriėmė. Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki Jo vardą. *Evangelija pagal Joną 1,11-12*

Jis atėjo. Tamsiausiu žmonijos istorijos laiku į pasaulį atėjo Dievo Sūnus. Tai nepakartojama Kalėdų evangelijos šlovė. Jis atėjo pasidalyti su mumis mūsų gyvenimu ir suteikti mums išūnystę pas Dievą. Kas būtų buvę, jei Jėzus nebūtų atėjęs!

Tačiau Jis atėjo! Jis paliko visą savo šlovę ir atėjo pas mus. Jis priėmė mūsų nelaimes. Galiausiai vietoj mūsų Jis kentėjo pragaro kančias, kad sutaikintų mus su Dievu. Kalėdų evangelijoje skelbiama, kad Dievas matė mūsų bejėgiškumą ir atėjo mūsų išgelbėti.

ti. „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą“ /Jn 3,16/.

Kalėdų evangelijoje susitinkame su Jėzumi. Nepamirškime, kad pati Evangelija mus veda prie pasirinkimo: galime priimti Kristų arba atstumti! Jei nusigręšime nuo Jo, mūsų kelias baigsis tamsoje. Jei priimsime Jį, mūsų gyvenimas atgis ir taps visiškai naujas. Jėzus aiškiai sako: „Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas barsto“ /Mt 12,30/.

„Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais.“ Kai Jį priėmė, radai Jame ramybę, o tavo baimė pasitraukė. Jis suteikė tau draugystę su pačiu savimi, tu nebe vienišas. Jis apgaubia tave gerumu ir meile, ir tavo širdis susyla ir tampa laiminga. Jis išiebia vilties šviesą tavo dvasioje. Tamsa traukiasi.

Su Jėzumi Dangus nusileido į žemę!

Herbertas Neimanas
DIEVO RANKOSE.
Kasdieniai skaitymai metams

Sveiki, mieli broliai ir seserys!

... sulaukę Kalėdų švenčių! Tegul Dvasios Šviesa ir dieviška Meilė apšviečia mus šiomis tamsiausiomis dienomis ir veda tikruoju keliu. Tegul Jėzaus mokymas, pavyzdys ir Meilė padeda mums nustelbti visą dirbtinį ir komercinį šventės šurmulį.

Anuomet, kai Jėzus gyveno žemėj, toli gražu ne visi Jį suprato ir priėmė, o mes ar pažintume Jį, sutikę gatvėje kaip paprastą, kuklų, be jokios aureolės žmogų? Ar išklausytume Jo, ar rimtai ir dėmesingai priimtume Jo mokymą? O gal paprasčiausiai pagalvotume, kad tai tik ligonis? Šiurpu, – bet taip gali būti. Pabandykime išsiaiškinti, kas kliudė žmonėms anuomet Jį priimti, ir kas kliudytų Jį atpažinti šiandien? Ką tokio skelbė Jėzus Kristus, kad žydai ketino užmušti Jį, apmėtydami akmenimis, ir kodėl net mokiniams kildavo daug neaiškumų? Kaip mes galėtume įvardinti Jėzaus misijos pagrindinį tikslą? Vardan ko Jis atėjo į žemę ir įsikūnijo kaip paprastas žmogus, ką Jis tuo norėjo parodyti, ko iki Jo dar nebuvo pasakę pranašai?

Jėzus niekada neslėpė savo kilmės ir niekada Jis nesakė, kad ką daro, daro pats savo nuožiūra. Jis visada teigė „Aš ir Tėvas esame viena“ (Jn 10,30). Kodėl šitai suvokti yra taip sunku? Jei absoliučiai viskas, kas yra sukurta Dievo, ne iš kokios tai Jam duotos medžiagos, o iš Jo paties Esybės, tai nieko ypač sudėtingo nėra suvokti, kad viskas yra dieviškos kilmės, kad viskas yra vienas, neaprėpiamas apimtimi ir formų įvairove, tiesiog milžiniškas Dievo kūnas. Ar taip sunku suvokti, kad tai ir yra vienybės sąvokos su Dievu esmė? Žydai tuo tarpu aiškino norėję Jį nužudyti už piktžodžiavimą, kad, būdamas žmogumi, dedasi Dievu.

Tiek anuomet, tiek ir šiais laikais stengiamasi aplenksti Jėzaus atsakymą į šiuos kaltinimus. O jis

toks: „Argi jūsų Įstatyme nėra parašyta: *Aš tariau: jūs esat dievai!*? Taigi Įstatymas vadina dievais tuos, kuriems skirtas Dievo žodis, ir Raštas negali būti panaikintas. Tad kaip jūs galite sakyti tam, kurį Tėvas pašventino ir siuntė pasaulin: „Tu piktžodžiauji“, – kai jis pareiškė: „Aš – Dievo Sūnus!“? Jei aš nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi! O jeigu darau ir manimi netikite, tikėkite darbais, kad pažintumėte ir suprastumėte, jog Tėvas manyje ir aš jame“ (Jn 10, 34 – 38).

Tačiau apie kiekvieno žmogaus kaip Dievo vaikų kilmę aiškiai kalbama Jono evangelijos 1 skyriaus 10–13 eilutėse. „Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų, ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimė“. Tai paklauskime savęs, ar mes pilnai suvokiame šiuos žodžius, ar tai apie mus? Ta proga dar prisiminkime nuolatinius raginimus atgimti dvasioje. Dažnam taip ir praslysta šie žodžiai pro ausis kaip nelabai suprantami. Taip neturėtų būti, nes tai esminiai teiginiai ir raginimai. Ir jie vienas kitą papildo ir paaiškina. Jei mes pripažįstame esant vieną ir vienišą Dievo kūną su neaprėpiama įvairove, tai turime suvokti ir tai, kad pirminė kūrybinė medžiaga yra dieviška. Kaip ją įvardyti? Čia ir prasideda didžiausi ginčai ir nesusikalbėjimai, ypač tada, kai reikia pripažinti egzistuojant tai, ko negalime pamatyti ir paliesti. Tačiau pirminis Šaltinis – Dievas gyvas, mums nematomas, nes Jis – Dvasia, Jėzus (tikrasis, o ne tik žmogiškojo pavidalo, kuriuo prieš du tūkstantmečius buvo atėjęs) – gyvas šiandien ir mums labai svarbu pajusti šią tiesą visoje jos pilnatvėje. Kas bendro tarp mūsų, įvairių materijos formų, ir dvasios? Viskas yra vienos kilmės – dieviškos, ir visai nesvarbu, ar visos formos yra apčiuopiamos ir

regimos, ar jos įrodomos moksliniais tyrinėjimais mūsų ribotų galimybių sąmonės. Einšteinas visą šitą pirminę medžiagą pavadino energija, o tai, kad ji neregima, – skirtingais jos vibracijų dažniais. Štai ką reikia būti gimusiam ne iš kūno ir kraujo, o iš Dievo. Atgimti dvasioje – pilnai suvokti savo kilmę, ryšius ir save kaip Dievo kūno dalelę.

Mes gyvename dabar, Jėzus gyvena dabar ir laukia mūsų sugrįžtant į Tėvo namus. Neįtikėtina? Kodėl? Ar dėl to, kad negalime regėti Tėvo spindinčios karalystės, ar kad kamuoja daugybė rūpesčių ir žmones kankina įvairūs skausmai ir kančios? Kodėl Tėvas tai leidžia? Kodėl Dievas sukūrė kančią?

Bet skaitykime Pradžios knygą, kurioje aiškiai nurodyta, kas buvo sutverta ir padovanota žmogui. Tėvas iš Meilės žmogui padovanojo viską ir suteikė laisvę ir uždraudė tik viena – pažinti blogį (čia kalbama apie uždraustą vaisių kaip blogio simbolį). Tai ar Dievas sukūrė kančią, nesantaiką ir panašius dalykus? Žmonės patys savo laisva valia atsiskyrė nuo Dievo ir gyvena pagal savo pačių susikurtas taisykles, savus įstatymus. Pagrindinis Dievo Įstatymas yra Laisvos valios Įstatymas, ir jo laikosi visi, net pats Dievas. Daug paklydimų žmonijos istorijoje, daug tragiškų pasekmių, o istorija vis kartojasi. Siunčia Tėvas savo vaikams pranašus, bet ar jie visada išklausomi? Siuntė ir mums savo Sūnų Jėzų, bet ar mes Jį priėmėme? Jėzus atėjo su pagrindine savo misija – parodyti mums kelią, kaip apsivalyti nuo blogio, rasti vienybę su Tėvu ir kaip grįžti į Tėvo namus. Atverkiame savo širdis Jo Tiesai, Šviesai ir Meilei, pašlovinkime ir pajuskime savo širdžių vienybę su Juo dabar ir amžinai.

DIAK. GITANOS GASIŪNAITĖS SVEIKINIMAS IŠ PRAHOS

Mieli „Vilniaus Reformatų Žinių“ leidinio skaitytojai, kaip Lietuvoje, taip pat ir Čekijoje pagausėja įvairių laidų ir realybės šou per televiziją, kurių kulminacija planuojama prieš Kūčias. Viena iš tokių laidų (analogiška Lietuvoje rodomam realybės šou „Kelias į žvaigždes“) pavadinimu „Česko hledi SuperStar“ (vert. Čekija ieško super žvaigždės) ir aš sekmadienio vakarais žiūriu. Grįžusi iš trumpų atostogų Lietuvoje prisėdau antrąjį Advento sekmadienį pasižiūrėti šios muzikinės laidos, kurios metu atlikėjai dainavo kalėdines čekų ir užsienio autorių sukurtas dainas. Tradiciškai, realybės šou dalyviai lankė vaikų namus, bet šį kartą aplankė sutrikusio regėjimo vaikų namus. Laidoje buvo rodoma, ką realybės šou ir sutrikusio regėjimo vaikų namų globotiniai kartu veikė, kokias emocijas ir pojūčius išgyveno būsimos Čekijos muzikos žvaigždutės.

Vaikų namų gyventojai užrišo realybės šou dalyvių akis ir vedžiojo juos po namus, pasakojo, kur kas stovi, kokioje patalpoje ką veikia, sudarė galimybę net užrištomis akimis pagroti pianinu. Po to dalyviai kalbėjo apie tai, kaip jautėsi vedami už rankos nežinomoje erdvėje. Dauguma iš jų pastebėjo, kad jautėsi labai keistai ir nežinioje, kad tai nebuvo malonus pojūtis būti svetimoje erdvėje užrištomis akimis, būti tamsoje ir neturėti galimybės matyti, kas iš tikrųjų yra aplinkui.

Šiuo Advento laikotarpiu žiūrėdama laidą pagalvojau, kad tiek daug mūsų šioje žemėje vaikštome nors ir atrištomis akimis ir neturime didesnių regėjimo sutrikimų, bet realybėje vaikštome tamsoje, jaučiamės nejaukiai ir keistai, mus užvaldo baimė ir nežinia, panika dėl ateities ir t.t. Pasirenkame geriau gyvenimą tamsoje negu šviesoje, ir visas gyvenimas tampa panašus į vaikščiojimą apgraibomis, kaip to realybės šou žvaigždės užrištomis akimis. Jos galėjo apčiuopti daiktus, numanyti, kur yra

Jono 1, 4-9:

Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė. Buvo Dievo siūstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį.

siena, o kur durys, kokį muzikos instrumentą liečia rankos, girdėjo aplinkui garsus ir nurodymus kaip eiti saugiai, bet realiai negalėjo susidaryti pilno vaizdo ir jaustis laisvai, kaip kad vaikšiotų atrištomis akimis ir po savo teritoriją. Kad vaikštome tamsoje ir nežinome, kas bus rytoj, bei nepasitikime nei savimi nei mūsų Išganytoju, byloja ir iki šių dienų augantis susidomėjimas burtais, horoskopais ir visokių patarėjų dėl ateities ir gyvenimo sunkumų sprendimo ieškojimas. Žmonės vaikšto tamsybėje, slegia juos nežinia dėl rytdienos ir puola į visokias silpnynes, kad išvengtų realybės ir galimybės praregėti nors akies kampučiu šviesą.

Kalėdos ir Kristaus užgimimo šventė mums liudija apie šviesą, kuri atėjo į šią žemę, kad apšviestų mus ir parodytų kelią. Liudija apie tai, kad pats Dievas atsiuntė mums šią šviesą, kad ištrauktų iš tamsybių. Dievo siūstas žodis per Kristų mums yra ta šviesa, kuri gali padėti nušviesti mūsų gyvenimus, išvesti

mus iš nežinios ir baimės dėl ateities, padėti matyti daiktus tikromis spalvomis, o ne apgraibomis.

Nepakanka turėti Dievo žodį užrašytą Šventajame Rašte ir manyti, kad jau aš turiu tą šviesą, visi sunkumai išsispręs, gyvenimas pagerės, aplinkiniai žmonės taps geresniais. Šviesos siekimas ir gyvenimas pagal Šventąjį Raštą yra kaip nuolatinė kova tamsos su šviesa. Kartais nugalėta tamsa, kartais šviesa, kartais būna prieblanda... Mes, tikintieji, reformatai, turime gražias ir gilias tradicijas, kurios byloja apie praeityje mūsų protėvių neštą šviesą, kovą su tamsa ir neteisybe. Ir šiomis dienomis galime tai įgyvendinti ir išgyventi. Prisiminti vargstančiuosius ir našlaičius ne tik per Kalėdų šventes, kai visi masiškai dalina dovanas nepagalvodami, ar jos bus naudingos, bet ištisus metus būti naudingais ir šviesti aplinkiniams savo gerumu, meile, dėmesingumu, pamaldžiu ir pavyzdiniu tikinčiojo gyvenimo būdu. Kalėdų laikotarpis mums tik primena, kad gal mes kai kada per praėjusius metus pamiršome būti šviesa, ją liudyti, bet ateina kiti Viešpaties metai, kada galėsime pasitaisyti, ištiesinti kelius ir klystkelius gerais ir deramais darbais.

Nuoširdžiai džiaugiuosi tais gražiais ir dienos šviesa išvydusiais įvykiais Vilniaus evangelikų reformatų parapijoje, mūsų visoje Lietuvos evangelikų reformatų – *Unitas Lithuaniae* – Bažnyčioje bei aktyvioje vaikų ir jaunimo veikloje prie parapijų ar po Lietuvos evangelikų reformatų jaunimo draugijos „Radvila“ sparnu. Daug gražių ir šviesių darbų nuveikta, kurie mus džiugina, bet dar daug darbų laukia, kuriuos reikės nuveikti per ateinančiuose metuose. Norėčiau visiems mums palinkėti kantrybės ir pasitikėjimo mūsų Viešpačiu, meilės ir užuojautos savo artimui bei noro patiems būti ta tamsoje žibančia liepsnele, kuri nori liudyti apie tikrąją šviesą.

Kun. Tomas Šernas. KALĖDŲ PAMAŠTYMAS

Mūsų gyvenimo laikas bėga, kasdien sutinkame ir greitai palydime savaitės dienas, gimtadienius. Sulaukėme ir eilinių Kalėdų?

Graži šventė, beveik visiems patinka. Dauguma dirbančiųjų gauna išėginių dienų, per kurias gali ką nors nuveikti, nuvažiuoti ar nuskristi. Svarbi šventė krikščioniškam pasauliui. Bankuose labai padidėja apyvarta. Iki šiol žmonės laiką ir savo gyvenimo įvykius planuoja „iki Kalėdų“ ar „po Kalėdų“.

Nuo vaikystės mes laukiame Kalėdų ir turime savo nuomonę

apie šią Šventę. Jungtinėse Valstijose vaikai pratinami rašyti Kalėdų seneliui laiškus ir juose atskirais punktais išdėstyti dovanas pagal svarbą bei norėjimo laipsnį. Gal ir gerai – vaikai išmoksta rūpintis savimi ir formuluoti savo prioritetus. Vėliau jie bažnyčioje moka formuluoti savo mintis ir pageidavimus Jėzui. Kiekvienas turi ko prašyti, pav.: sportininkai prašo pergalių. Mūsų žmonės dažniausiai nieko neprašo per Kalėdas ir tiksliai nežino, ko jie nori, bet turi savo nuomonę apie Kalėdas. Daugelis sako, kad tikros Kalėdos gali būti tik kaime, sniegui sningant, kiti neįsivaizduoja Kalėdų be kepto kalakuto ar spanguolių kisielių.

Kalėdos yra simbolinė data, kai švenčiamas Atpirkėjo gimimas. Užmiršę sniegą, eglutes bei kalakutus, pagalvokime apie savo gyvenimą ir ką iš tikro reiškia Atpirkėjas. Ką reiškia būtent tau? Gal tikime kažkuo kitu, gal švenčiame Kalėdas ne pagerbdami Atpirkėją, bet džiaugdamesi laisvadieniais, sniegu ir spanguolių kisieliu?

Ar nevertėtų tada, kaip tiems amerikiečių vaikams, paimti pieš-

tuką ir surašyti punktais ko norime? Surašyti, ko nori mūsų vidinis dvasinis žmogus, kurio niekaip negalima pasotinti nei kisieliu, nei laisvomis dienomis, nei turtu, nei šlove. Kaip išvengti grėsmingo dvasinio bado, kuris nuolatos yra labai arti mūsų?

Senajame Testamente, 68 psalmėje yra 20 eilutės žodžiai: „Tebūnie pagarbintas Viešpats! Kasdien jis neša mūsų naštas, Dievas – mūsų išganymas“. Psalmė buvo giedama šimtmečius iki Jėzaus gimimo. Dažnas pagalvos, kad pats neša savo kasdienybės našta: dirba, pavargsta, serga, perka dovanas ir t.t... Pagalvokime gerai, priimkime į savo širdį ir tikėjimą šią ištarbę: „Kasdien Jis neša mūsų naštas“.

Kol mes esame dar gyvi, greitai lekia mūsų gyvenimo kasdienybės dienos ir savaitės. Kažkaip per daug greitai? Turbūt savyje esame per toli nuo Dievo, kad būtume patenkinti savo kasdienybės laiku, kuris mums yra duotas.

Kalėdų šventės yra laikas stabdyti mūsų bėgančios kasdienybės nerimą, pasveikinti artimą savo ir mūsų Išganytoją.

VAIKŲ VASAROS STOVYKLA „TU ESI PALAIMINTAS MYLĖTI“

Stovykla jau tryliktus metus vyko mūsų visų pamėgtame Nemunėlio Radviliškyje, Biržų rajone, mokyklos patalpose, netoli dviejų upių - Nemunėlio ir Apaščios - santakos. Stovyklos organizatoriai, vadovai, pusvadovai ir pagalbini personalas dirbo savanoriškai, be jokio užmokesčio.

Būriai buvo sudaromi atsižvelgiant į tuos pačius vaikų gimimo metus, lytį ir skirtingas gyvenamąsias vietas. Taip buvo stengiamasi išvengti to „pirmojo baimės jausmo“ taip gerai pažįstamo ir didžiai daugumai vadovų bei kitų stovykloje dirbančių savanorių, nes jie patys yra užaugę šiose stovyklose. Vaikas neturėtų bijoti kitų vaikų ar vadovų, o kai esi tarp savo bendraamžių viskas atrodo kiek paprasčiau ir ne taip baugina.

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiais LERJD „Radvila“ organizuojama vaikų vasaros stovykla buvo orientuota į dvasinį vaiko ugdymą. Atsižvelgiant į dalyvių amžių bei jų pomėgius buvo stengiamasi įvairias Biblijos istorijas perteikti kiek įmanoma įdomiau ir suprantamiau tiek septynerių, tiek ir keturiolikos metų stovyklautojui. Tam kiekvienas vadovas turėjo diak. Sigitos Švambarienės paruoštą medžiagą. Jos pateikimui ir išdėstymui buvo naudojami ne tik pokalbiai grupelėse, bet taip pat kasdieninė medžiaga buvo perteikiama per vaidybą, šokį ir giesmę.

Taip pat nebuvo pamiršta vykdyti ir kryptingo vaikų vasaros užimtumo, socialinių įgūdžių bei saviraiškos ugdymo per meninius, sportinius ir socialinius sugebėjimus skatinančius užsiėmimus: dailę, šokį, muziką, vaidybą, oregami, rankdarbius, žurnalistiką ir poeziją, sportines varžybas, pokalbius grupelėse dominančiomis temomis, talentų pasirodymus, beždžioniukų šou, judriuosius lauko bei stalo žaidimus, grupių prisistatymus.

Bene didžiausią išpūdį šiemet paliko vadovų surengtas *Aqua parkas* (Vandens parkas) mažiesiems vaikams, kur niekieno netrukdomi jie galėjo šėlti, laistytis vandeniui, mėtytis balionais, dalyvauti rungtyse bei čiuzinėti slidžiaisais vandens takeliais. Tuo metu, kai mažieji šėlo su vandeniu vidiniame mokyklos kieme, didesnieji miestelio apylinkėse žaidė visų seniai pamėgtą žaidimą „*Kazokai ir plėšikai*“. Diena buvo kupina „šlapių“ išpūdžių, tykojimo ir gaudymo nerimo, pergalės džiaugsmo ir to nepamirštamo jausmo, kai esami visi kartu laimingi.

Tiek kartu skaitydami ir nagrinėdami Bibliją, tiek visi kartu žaisdami mes mokėmės mylėti ir pažinti Dievo meilę. „Taigi dabar pasilieka Tikėjimas, Viltis ir Meilė – šis trejetas, bet didžiausia jame yra Meilė“ /1 Kor 13,13/.

Viktorija Statauskaitė

„Rugutės“ fondo susitikimas

Šiomet spalio mėnesį nedidelis LERJD „Radvila“ narių būrys dalyvavo „Rugutės“ fondo susitikime. Tai fondas, globojantis šeimas, kurių vaikai serga vėžiu.

Susitikime dalyvavo ne tik mažieji ligoniukai ir jų šeimos nariai, bet ir tie, kurie po ilgų ir varginančių kovų visgi sugebėjo nugalėti; taip pat atvyko šeimos, kurių mažieji jau Angeliukai, nors ir nebuvo su mumis savo kūnu, visgi yra mūsų mintyse ir širdyse.

Taigi tik akimirka ir buvo paskelbta Pasakos pradžia. Kartu su tėveliais, atvykusiais anksčiau, laukėme Laivų Kapitonų atplaukiančių į „Draugų salą“. Kadangi salos krantas buvo sekus, laivai toliau plaukti negalėjo.

Tad susikabinę už rankų vaikai plaukė toliau, šauniai įveikdami kelyje pasitaikiusias akmenines užtvankas.

Atplaukusius į „Draugų salą“ Kapitonus pasitiko Mergytė, Širdukas ir mes – Draugai.

Pasipuošę jūreiviška apranga, lipome laiptais aukštyne į Salą. Ten liudėjo vienišas Širdukas, tad visi kartu pažadėjome sušildyti jo širdelę.

Kartu žiūrėjome Keistuolių spektakliuką. Šokome, dainavome ir dūkome kartu su visais vaikais bei jų tėveliais. Į Salą atvyko ir narsuliai Riteriai, kurie padovanojo puikią istorijos pamoką.

Susitikimo metu visi kartu piešėme ir bendrą piešini.

Žvelgdami į mažuosius bei jų artimuosius, jų visų šypsena ir stiprybė, pasisėmėme daug jėgų gyventi, kovoti ir nepasiduoti.

Viktorija Statauskaitė

VIEŠNAGĖ ŠVEDIJOJE

Švedijos misijos Bažnyčios Växjö (Viekšės) parapijos kvietimu š.m. spalio mėn. 16 – 21 d. Lietuvos reformatų delegacija: diak. Sigita Švambarienė, Palmyra Krikščiukienė, Valerija Kubiūnienė, Ignas Skudrickas ir Renata Bareikienė, lankėsi Švedijoje.

Švedija yra viena seniausių karalysčių pasaulyje, turinti senas demokratijos tradicijas. Valstybinė religija – evangelikų liuteronų. Apie 80 procentų (anksčiau buvo 98 – 99 procentai) šalies gyventojų priklauso šiai bažnyčiai, kuri vadinama Švedijos Bažnyčia. Kitos konfesijos yra mažumos, tarp jų ir mūsų aplankyta Švedijos misijos Bažnyčia. 19 a. viduryje, vykstant atsinaujinimo judėjimui, ji atsiskyrė nuo Švedijos Bažnyčios ir 1878 metais buvo įkurta Misijos Bažnyčia. Misijos, nes jie mano, kad labai svarbu padėti kitiems, siųsti misionierius į kitas šalis. Šiuo metu ši Bažnyčia turi 700 parapijų, kurios vienija 62 000 narių.

Etniniu požiūriu Švedija daug šimtmečių buvo labai vienalytė. Vienintelė išimtis – samiai (lapiai), vietinių gyventojų mažuma šiaurėje. Dabar Švedijoje gyvena beveik 15 000 samių. Dar ir dabar kai kuriems iš jų elnių medžioklė yra pagrindinis pragyvenimo šaltinis.

Atskridome į Stokholmą jau temstant, mus pasitiko lietuvė p. Onutė ir Växjö parapijietis, verslininkas, nuvežęs automobiliu į Växjö (Viekšės) parapiją Švedijos pietuose.

Mūsų viešnagės programa buvo sudaryta taip, kad mes kuo daugiau galėtume susipažinti su Växjö parapijos įvairių struktūrų veikla. Jie mums parodė, ką parapijiečiai veikia kiekvieną savaitės dieną. Antradienio rytą lankėmės Huvslund vyresnių žmonių globos centro terapiniame skyriuje. Šis globos centras skirtas senjorams, kurie dar nėra labai pasiligoję, bet namuose jaučiasi vieniši ir nori bendrauti, kažką veikti. Moterims yra parūpinta staklių, siuvamųjų mašinų. Jos audžia gražiausias juostas, lovatieses, rankšluosčius ir Švedijoje labai populiarius grindų takelius. Vyrams įrengtos puikios medžio apdirbimo dirbtuvės, kur jie gamina įvairius suvenyrus, netgi baldus.

Lankėmės krikščioniškame ekumeniniame vaikų darželyje, vadinamame parengiamąja priešmokykline įstaiga. Darželio vedėja papasakojo, jog jai buvo labai svarbu, kad vaikai būtų auklėjami krikščioniškoje dvasioje. Į darželį priimami įvairioms Bažnyčioms priklausančių tėvų vaikai, netgi ir tų, kurie šiuo metu netiki, bet sutinka, kad jų vaikutis būtų auklėjamas krikščioniškai. Dažniausiai tokių vaikučių tėvai ir patys pradeda lankyti bažnyčią. Vaikai priimami

nuo dvejų metų. Grupės nedidelės – viena auklėtoja prižiūri 6–8 vaikus. Vaikai turi daug žaislų, klausosi muzikos, mielai šoka. Norint patekti į tą darželį, reikia iš anksto užsirašyti į gana didelę eilę.

Lankėmės ir dar viename senelių globos centre. Čia prižiūrimi jau visai neįgalūs seni žmonės. Kai kurie jų dar sugeba pajudėti, yra geros nuotaikos, su jais galima susišnekėti. Bet yra ir tokių, kurie jau nieko nesuvokia, patys negali nei pajudėti, nei pavalgyti. Didelį išpūdį padarė tai, kaip jais rūpinamasi, kaip jie su meile globojami. Kiekvienas jų turi atskirą butuką (kambarys ir virtuvėlė). Šešis tokius neįgalius žmones nuolat prižiūri 4 senelių globos centro darbuotojai. Artimieji juos aplanko gana retai, maždaug kartą per mėnesį, nes jie vis tiek jų jau nebepažįsta. Nežiūrint to, kad slauga ir priežiūra ideali, išpūdis lieka labai slogus.

Vakarais vykdavome į bažnyčią, į parapijos namus, kur susitikdavome su įvairiais parapijos rėmuose veikiančiais kolektyvais. Parapijos namai būdavo pilni žmonių: vykdavo vaikų choro, suaugusiųjų choro, dūdų orkestro repeticijos, jaunimo grupės ruošė savo projektus. Tie parapijiečiai, kurie niekur nedaly-

vauja, ruošdavo visiems vakariene, tradicinį švedišką maistą (gal todėl, kad mes svečiavomės). Kai repeticijos pasibaigdavo, visi susirinkdavom draugėn ir klausėmės jų pasakojimų, o jie – mūsų prisistatymo.

Laisvu laiku apžiūrėjome gražias Vāxjō apylinkes ir miestą, kuris vadinamas ežerų ir kelių susikirtimo centru, stiklo ir baldų sostine. Jį iš trijų pusių supa ežerai, o vieno jų pakrantėje, keletas kilometrų į šiaurę, stūkso senos Kronobergo pilies-tvirtovės, statytos 1300 metais, griuvėsiai. Kūčių vakarą čia vyksta nuostabūs simfoninės ir kamerinės muzikos koncertai.

Pietinėje miesto dalyje yra kita – Teleborgo pilis, visiška priešingybė anai. Ji buvo baigta statyti 1900 metais ir atrodo lyg išnirusi iš viduramžių pasakų. Ją grafas Gustavas Frederikas Bondes padovanavo savo žmonai Annai Koskull jų vestuvių proga. Pilyje vyksta koncertai, konferencijos, priėmimai, vestuvės. Pakeliui į šią pilį matėme universiteto miestelį.

Aplankėme Vāxjō Švedijos (liuteronų) Bažnyčios katedrą, turinčią labai ilgą ir skausmingą istoriją: XI-to amžiaus viduryje buvo pastatyta medinė bažnyčia, XII-tame vietoj medinės buvo pastatyta akmeninė bažnyčia. Per amžius ji tris kartus

degė, buvo atstatinėjama, praplečiama. 1957 – 1960 metais buvo restauruota, stengiantis išlaikyti vėlyvųjų viduramžių stilių, o interjeras atspindi jos ilgą istoriją ir sukuria kosmosą simbolizuojančios bažnyčios vaizdą. Jos altorių puošia labai modernus stiklinis triptikas „Iš tamsos į šviesą“, sukurtas Bertil Vallien 2002 metais. Triptiko viduryje didžiulis kryžius su Nukryžiuotu Jėzumi. Kraujo lašas iš jo sužaloto kūno krinta ant Adomo ir Ievos kapo, esančio kryžiaus papėdėje. Tai simbolinis kelias, išreiškiantis Tikėjimo Credo žodžius „...nužengė į pragarą...“. Viršuje yra dangus ir saulė. Katedroje net treji vargonai, pastatyti skirtingais amžiais. Ir dabartinėmis dienomis Katedra nuolat papildoma garsių švedų menininkų puikiais ir reikšmingais stiklo kūriniais. Stiklo, nes netoli Vāxjō miesto įsikūrusi labai garsi, turinti senas meninių gaminių kūrimo tradicijas, stiklo gamykla, kurią mes irgi aplankėme.

Ketvirtadienio pavakare išvykome į Stokholmą. Penktadienį susitikome su Švedijos misijos Bažnyčios vadovybe, jaunimo vadovais, supažindinusiai mus su savo ambicingais veiklos planais. Dešimt žmonių vadovauja jaunimo veiklai nacionaliniu ir tarptautiniu lygiu, turi

gerai įrengtas patalpas, aprūpintas visa šiuolaikine įranga. Kiekvienoj iš Švedijoje esančių apie 700 Švedijos misijos Bažnyčios parapijų veikia jaunimo organizacijos: skautų būriai, sekmadieninės mokyklos, vaikų chorai. Jie siunčia savo savanorius į Ekvadorą, Kongą, Palestiną, Indiją, Nikaragvą ir kt. 2007 metais ruošiasi surengti didžiulę skautų stovyklą, į kurią suvažiuos apie 63 000 stovyklautojų. Jau dabar jie aktyviai ruošiasi šiam renginiui.

Stokholmo Švedijos misijos bažnyčioje sutikome seną biržiečių bičiulį kunigą Ebbe Sundstrom. Jis papasakojo apie savo bažnyčios statybą, supažindino su savo pagalbininkais, parodė parapijinei veiklai skirtas patalpas. Parapijoje veikia labai daug jaunimo grupių. Sakė, kad yra ir kūdikių muzikos grupė, kurioje groja vaikučiai nuo 8 mėnesių. Veikia ir senjorų grupės, kurias maloniai globoja jauna ponija.

Išvykdami spėjome mesti žvilgsnį į naktinį Stokholmą.

Greit pralėkė nepilnos savaitės viešnagė, palikusi puikių išpūdžių. Tikimės, kad kai kurie mūsų naujieji draugai atvyks kitais metais į mūsų Bažnyčios Sinodo 450 metų jubiliejų.

Krt. Renata Bareikienė

„Radvilos“ Kauno skyriaus steigiamasis susirinkimas

Ilgai nieko nelaukę, Kaune gyvenantys LERJD „Radvila“ nariai nusprendė įsteigti „Radvilos“ skyrių Kaune. Patys atlikę įvairius organizacinius darbus - patalpos, maistas, smagi dienotvarkė – pakvietė visus, norinčius pasidžiaugti kartu su jais šia ypatinga proga. Susirinkime dalyvavo ne tik kauniečiai, bet taip pat atvyko ir LERJD „Radvila“ Centro valdybos nariai, radvilėnai iš Biržų bei Vilniaus.

Visi susitikę Kauno Laisvės Alėjoje, pradėjome pažintinę ekskursiją po Kauną: žvelgėme į Kauno panoramą, pasivažinėjome senuoju funikulieriumi, aplankėme ev. reformatų bažnyčią, pasivaikščiujome po senamiestį. Šiek tiek pavargę ir

išalkę, pilni naujų išpūdžių, vykome į susirinkimo vietą. Pavalgę ir pailsėję, perėjome prie svarbiausios dalies, numatytos dienotvarkėje, – Kauno skyriaus kūrimo.

Nors susirinkime dalyvavo daug radvilėnų, visgi patariamąjį ir balsą teisę turėjo tik Kaune gyvenantys „Radvilos“ nariai. Susirinkimą pradėjome giesme, kuri sustiprino vienybę ir suteikė bendrumo jausmą. Iš klausius pasiūlymus ir kandidatūras į Kauno skyriaus valdžią, prasidėjo balsavimas. Taigi, Kauno skyriaus pirmininku buvo išrinktas Dainius Viederis, pirmininko pavaduotoju – Tomas Striužas, o sekretore – Ina Vaisiūnaitė.

Vos įsikūręs skyrius sulaukė ir

dviejų senų – naujų narių. LERJD „Radvila“ anketas užpildė ir Draugijos nariais tapo mūsų draugai, stovyklų vadovai: Dainius Taura ir Inga Cuprevaitė Jelkinienė.

Susirinkime taip pat buvo trumpai apžvelgta Vilniaus ir Biržų skyrių veikla, nuskambėjo sveikinimo kalbos, buvo įteiktos simbolinės dovanos naujai įkurtam Kauno skyriui.

Savo netolimuose planuose Kauno skyrius numatė šaukti Kauno skyriaus susirinkimą, bendrauti su Kauno klinikų onkologinio skyriaus mažaisiais pacientais bei draugauti ir bendradarbiauti su kitų skyrių nariais.

Viktorija Statauskaitė

GRIEŽĖS REFORMATŲ BAŽNYČIA

Griežės kaimas yra Mažeikių raj., prie pat Lietuvos Latvijos sienos, 3 km į šiaurės vakarus nuo Leckavos miestelio, Ventos ir Vadamsties santakoje. Kažkada čia stovėjo Gresen pilis, minima eiliuotoje Livonijos kronikoje. 1264 m. ją sudegino Teutonų ordino kryžiuočiai. 1595 m. Raseinių žemės teismo knygoje jau minimas Griežės miestelis. 1596 m. Griežė atiteko Dovydui Burbai, kuris 1598 m. ją pardavė Telšių dvaro tvarkytojui Vilhelmui Fridrichui Taubei. Pradžioje XVII a. Griežę valdė reformatas ir reformatų globėjas Magnus, kurio dvare prieglobstį rado persekiojami škotai. 1622 m.

Griežėje buvo pastatyta pirmoji reformatų bažnyčia. Reformatų mokykla jau buvo įkurta anksčiau. Po dešimties metų bažnytėlėje nebetilpo žmonės ir tuometinis Griežės savininkas didikas Jonas Bilevičius 1632 m. pastatė naują didesnę medinę bažnyčia, praplėtė mokyklą. Kunigavo net 2 kunigai, dirbo 4 mokytojai, nes parapija apėmė didelį plotą su daugybe sodybų. 1644 m. bažnyčia sudegė. Grafas Putkameris tuomet pastatė iš plytų ir akmenų didoką bažnyčia, po ją įrengė rūsius. Prasidėjusi kontrreformacija, ilgai užsitęsęs Šiaurės karas ir jo padariniai nualino Griežės dvarą. Per 1709 – 1711 m.

badą ir marą Griežės miestelis visai sunyko. 1754 m. išvažiavo paskutinis kunigas, nes dėl reformatų persekiojimo, žudynių, pastatų deginimo pasidarė nesaugu gyventi. Griežės parapija buvo pavesta Kėdainių parapijos globai, tapo jos filija. Stiprėjant persekiojimui, reformatai išsikėlė, parapija visai išnyko. 1927 m. inžinierius Vilius Variakojis aplankė Griežės bažnyčios griuvėsius, kurie dar buvo gan gerai išsilaikę, nes buvo statyta iš ilgaamžės medžiagos – paprastų, netašytų, didelių lauko akmenų, surištų kalkėmis. Bažnyčios sienos labai storos – apie 1 metrą. Jam lankantis dar buvo gerai išsilaikęs apie 14 m aukščio bokštas, bažnyčios sienos. Durų, langų angos aprėmintos plytomis. Tarpukaryje Griežės sodybos dvaro savininkas Pabedinskas siūlė suremontuoti, užkonservuoti bažnyčios pastatą kaip istorinį paminklą, kuriam vargu ar yra analogų. Apylinkėse dar šiek tiek gyveno evangelikų.

Išsivijęs lietuvių reformatų 1975 metų birželio mėn. žurnale „Mūsų sparnai“ Nr. 38 buvo atspausdinta 1940 m. daryta nuotrauka: Mažeikių šauliai Griežės reformatų bažnyčios griuvėsių fone.

Griežės reformatų bažnyčios griuvėsiai

Parengta pagal „Mūsų sparnus“
Nr. 38 ir internetinį puslapį
Laisvoji enciklopedija Wikipedia.

Sveikiname parapijiečius

*IRENĄ SUVEIZDYTĘ AUKŠTUOLIENĘ,
gruodžio 25d. švenčiančią 75 metų Jubiliejų;*

*KURT. MYKOLĄ MIKALAJŪNĄ,
gruodžio 15 d. atšventusį 70 metų Jubiliejų.*

*Linkime Jubiliatams geros sveikatos, šventinio
džiaugsmo ir visokeriopos Dievo palaimos!*

Vilniaus ev. reformatų parapijos seniūnų taryba

INFORMACIJA

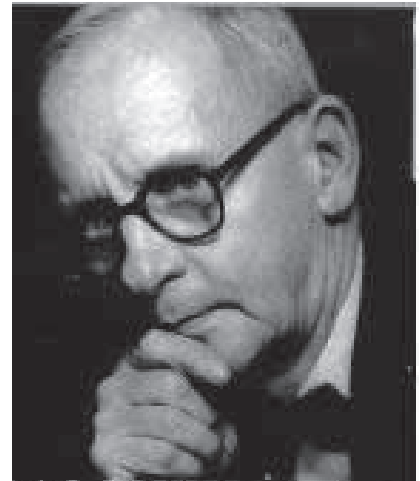
■ Lapkričio 1 d. paskutinį kartą Švobiškio ev. reformatų bažnyčioje pamaldas laikė kun. Rimas Mikalauskas. Po dviejų savaitių Rimas Jankūnas (Kaunas), Ramūnas Šiaučiūnas (Joniškėlis) ir Justinas Makūnas (Vilnius) pakeitė senąją bažnyčios durų spyną ir užrakino savu raktu, užblokavo paraprijos sąskaitą banke.

■ Lapkričio 30 d. Berlyne buvo pristatytas žurnalistams pirmas bendras Europos protestantų Giesmynas „Malonės spalvos“ („Colours of Grace“), jame išspausdintos 157 giesmės dvidešimčia kalbų. Leidybą inicijavo Leuenbergo konkordijos Europos protestantiškų Bažnyčių bendrija (The Community of Protestant Churches in Europe (CPCE)), išleido Strube Verlag, Munich, kaina 14 Eurų. Pristatyme kalbėjęs Wupertalio kunigas dr. Peter Bukowski pažymėjo, kad ši giesmių knyga praturtins pamaldas 105-ųjų CPCE bažnyčių ir paskatins dvasiškai augti giedant tas pačias giesmes. Užsakyti galima pas leidėją strube.verlag@strube.de.

■ Gruodžio 12 d. Vilniaus Mokytojų namų svetainėje įvyko Jaunimo draugijos „RADVILA“ įsteigimo 75-ioms metinėms skirtas renginys. Pranešimą skaitė Biržų krašto muziejaus SELA direktoriaus pavaduotoja istorikė Deimantė Prunskienė, atsiminimais dalinosi kurt. Aleksandra Balčiauskienė – vieno iš „Radvilos“ įkūrėjų ilgamečio pirmininko kun. Aleksandro Balčiausko našlė, Lietuvos reformacijos istorijos ir kultūros draugijos prezidentas prof. Sigitas Kregždė papasakojo apie Smaliečių radvilėnus, kun. Tomas Šernas pasidžiaugė tarpukario protestantų – reformatų ir liuteronų – jaunimo draugyste, apie „Radvilą“ šiandien pasakojo draugijos pirmininkas Ignas Skudrickas, giedojo Vilniaus reformatų choras „Gismė“, vadovaujamas Gražinos Petrauskaitės, akompanavo Birutė Šernaitė,

grojo ir dainavo sekmadieninės mokyklėlės vaikučiai ir draugijos jaunimas, jiems vadovavo ir gitara pritarė Vilgailė Striužaitė, vakarą gražiai vedė Rūta Kėželytė, visiems dalyviams už pavykusį renginį dėkojo LRIKD prezidento pav. kurt. Donatas Balčiauskas ir pažadėjo paremti „Radvilos“ ženkliuko išgijimą, jam pritarė Vilniaus ev. reformatų paraprijos pirmininkė Renata Bareikienė.

■ Gruodžio 13 d. Muzikos, teatro ir kino muziejaus salėje buvo paminėtos iškilaus lietuvių kompozitoriaus Vlado Jakubėno 30-osios mirties metinės, pristatytas iš rankraščių atkurtas baletas „Laumės juosta“ klavyras. Vakara vedė smuikininkas prof. Petras Kunca, kalbėjo su komp. Vladu Jakubėnu Čikagoje bendravęs smuikininkas Jurgis Dvarionas, klavyrą iš rankraščio prikėlęs smuikininkas Algirdas Uškevičius, Vl. Jakubėno kūrybos tyrinėtoja muzikologė Rita Nomicaitė. Kompozitoriaus tėvus: Haliną Lipinską Jakubėnienę ir gen. superintendantą kun. Povilą Jakubėną prisiminė kurt. Aleksandra Balčiauskienė. Teatologas Markas Petuchauskas papasakojo apie mėginimą 1940 metais Kaune pastatyti baletą „Laumės juosta“: buvo pakviestas žymus rusų baletmeisteris Fiodoras Lapuchovas, o dirigentu – liūdno likimo Leba Hofmekleris, žuvęs gete. Biržų muzikos mokyklos, kuriai prieš penketą metų suteiktas komp. Vlado Jakubėno vardas, direktorė Rima Zuožienė džiaugėsi vaikų pasiekimais, pavykusiais Jakubėno vardo jaunųjų pianistų konkursais. Fragmentus iš klavyro grojo pianistės prof. Birutė Vainiūnaitė ir Virginija Balčiauskaitė Daugirdienė. Vilniaus reformatų choras „Gismė“ (vadovė Gražina Petrauskaitė) pagiedojo Jakubėno harmonizuotą lietuvių liaudies giesmę „Tyloj Tu Švenčiamasis“. Muzikologas, šių metų nacionalinės premijos laureatas Jonas Bruveris abejojo, ar pavyktų Vilniaus Operos ir baletas

Vladas Jakubėnas

teatre pastatyti baletą, net dvejojo dėl koncertinio atlikimo. Be Vlado Jakubėno draugijos pirmininkės Irenos Skomskienės atkaklaus užsispyrimo ir kurt. Mykolo Mikalajūno „Apyaušrio“ leidyklos didelių pastangų klavyras „Vaivos juosta“ nebūtų išvydęs dienos šviesos.

■ Nyderlandų Protestantų Bažnyčios (PKN), kurią sudaro 2004 metais susijungusios dvi stambiausios reformatų bei nedidelė liuteronų Bažnyčios į vieną nacionalinį administracinį vienetą - nacionalinę protestantišką Bažnyčią, Sinode buvo kalbama apie didėjantį kunigų trūkumą šalyje. Šiuo metu jau trūksta 203 dvasininkų. Paskaičiuota, kad 2020 metais Nyderlanduose trūks 420 dvasininkų. PKN dabar jungia daugiau kaip 5 milijonus evangelikų.

Sinodas priėmė sprendimą per metus laiko paruošti analizę ir kitais metais šiuo klausimu priimti sprendimą. Jau dabar buvo pastebėta viena iš dvasininkų ruošimo problemų – per ilgos teologinės studijos. Šiuo metu dvasininkui paruošti reikalingi 8 metai studijų, kaip ir Vokietijoje. Siūloma supaprastinti studijų programą, sutrumpinti jų laiką. Pastebima, kad šiuo metu pagal studijų programą labiau yra parengiami geri egzegetai, o ne paraprijų ganytojai.

Gruodžio 3 d. prasidėjo Nauji bažnytiniai metai

REFORMATŲ ŠVENTĖS 2006-2007 METAIS

Gruodžio 3 d.	I Advento sekmadienis
Gruodžio 10 d.	II Advento sekmadienis
Gruodžio 17 d.	III Advento sekmadienis
Gruodžio 24 d.	IV Advento sekmadienis Kalėdų išvakarės (KŪČIOS)
Gruodžio 25-26 d.	KALĖDOS - Kristaus gimimo diena
Gruodžio 31 d.	SENŲJŲ METŲ vakaras

2007

Sausio 1 d.	NAUJIEJI METAI - Jėzaus vardo diena
Sausio 6 d.	IŠMINČIAI (Trys Karaliai)
Vasario 21 d.	GAVĖNIOS pradžia. 40-ies dienų priešvėlykinis laikas
Vasario 28 d.	MALDŲ ir ATGAILOS diena
Balandžio 1 d.	VERBŲ SEKMADIENIS – prasideda Didžioji savaitė
Balandžio 5 d.	ŽALIASIS KETVIRTADIENIS Viešpaties Vakarienės įstatymo diena
Balandžio 6 d.	DIDYSIS PENKTADIENIS Kristaus nukryžiuavimas ir mirtis Golgotos kalne
Balandžio 8-9d.	VELYKOS – Kristaus prisikėlimo ir mirties Pergalės šventė
Gegužės 6 d.	MOTINOS diena
Gegužės 17 d.	KRISTAUS DANGUN ŽENGIMO diena, šeštinės (40 dienų po Velykų)
Gegužės 27 d.	SEKMINĖS – Šv. Dvasios atsiuntimas (50 dienų po Velykų)
Birželio 3 d.	ŠV. TREJYBĖS šventė, skirta Šv. Dievo Trejybei pagarbinti
Birželio 24 d.	JONO KRIKŠTYTOJO gimimo diena (Joninės)
Spalio 7 d.	PJŪTIES PADĖKOS šventė
Spalio 31d.	REFORMACIJOS – Bažnyčios atsinaujinimo šventė
Lapkričio 25 d.	paskutinis Bažnytinių metų sekmadienis – AMŽINYBĖS, mirusiųjų minėjimo diena

Vilniaus ev. reformatų parapijai atmintinos dienos:

Balandžio 21 d.

*Vilniaus ev. reformatų bažnyčios statybos pradžia –
padėtas kertinis akmuo (1830.04.21)*

Liepos 21 d.

pašventinta Vilniaus ev. reformatų bažnyčia (1835.07.21)

Lietuvos reformatų

Bažnyčios vadovybė:

Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios

Unitas Lithuaniae

Sinodo Konsistorijos

prezidentas

kurt. Donatas Balčiauskas

El. p. donatas.balciauskas@gmail.com

mob. 8 698 76 500

Lietuvos reformatų kunigų telefonai:

Gen. superintendentas

kun. Rimas Mikalauskas

gyv. Biržuose

mob. 8 686 66 383,

Senjoras kun. emeritas Petras Čepas

gyv. Medeikiuose

tel. 8 450 58 577.

kun. Kęstutis Daugirdas

(šiuo metu tęsia doktorantūros

studijas Vokietijoje)

mob. 8 686 67 007,

kun. Tomas Šernas

gyv. Vilniuje, tel. 213 18 10

mob. 8 687 56 846,

diak. Tomas Sakas

mob. 8 671 11 640

(šiuo metu tęsia mokslus Vokietijoje)

diak. Sigita Švambarienė

gyv. Biržuose

mob. 8 681 66 661

diak. Gitana Gasiūnaitė

gyv. Prahoje

El.p. saules_miestas@yahoo.com

lekt. Raimundas Stankevičius

mob. 8 614 8 25 67

Parapijos vadovybės telefonai:

Valdybos pirmininkė

kurt. Renata Bareikienė

tel.: 261 36 05 d.,

276 84 07 n., mob. 8 688 88 632

Valdybos pirmininkės pavaduotoja

Donata Indriūnaitė 234 28 24,

mob. 8 616 31 089.

Seniūnai:

Vida Cupreva 236 32 24 d.,

mob. 8 673 0 45 37,

Dalija Gudliauskienė 242 91 18,

mob. 8 685 74 951,

Olga Tamulėnaitė 277 03 14,

mob. 8 613 60 242

Rūta Kėželytė mob. 8 685 3 70 27,

Danguolė Juršienė 274 31 09 d.,

241 69 81 n., mob. 8 612 20 402

Laiškus redakcijai galite rašyti

Laisvės pr. 55-10 LT-07190, Vilnius

Dalijai Gudliauskienei

El. paštas: dalija@mail.lt,

tel. 242 91 18, mob. 8 685 74 951

Leidėjai:

Vida Cupreva, Dalija Gudliauskienė,

Dalia Pronskietytė